

Cors de Plató, pur tacticisme

written by Pau Miserachs | 6 de novembre de 2019

Han fet el gran debat de la 1a. Els hem vist al plató cantant cadascun la seva estrofa, però amb diferent tonalitat i acompanyament musical imaginari. Eren caps de llista de partits polítics, practicant el monòleg a temps taxat i interferir el més possible els contraris.

Eren els anomenats 5 magnífics. Ha destacat per l'agressivitat el del mig, un Abascal sortit del PP per conquerir Espanya. Per la posició, però, de no contestar el que li retreien els altres, ha destacat en Pedro Sánchez que ha anat a la seva i a dir el que li convenia, memoritzant o llegint sense convicció el que duia escrit.

Pablo Casado, cap de llista dirigent del PP que blanqueja Aznar, diu que hi ha moltes coses que ens uneixen i que ells poden crear més llocs de treball. Calla que serien precaris i amb salaris més baixos que el mínim.

Els del 0,25 diuen que apujaran les pensions i portaran més benestar abaixant els impostos perquè puguem comprar pisos i beneficiar les immobiliàries.

En educació obliden que el català és viu i vigent i promouen el castellà com llengua única vehicular. Per a ells, com també per Rivera, la igualtat és per a tots sense exclusions. No entenen la diversitat fora d'Espanya. Barcelona, diuen, és província d'Espanya, no la capital de Catalunya.

Desconeixen el model català de ciutadania que proposa ERC, obert a totes les procedències i respectuós amb els sentiments de pertinença de tothom.

El tema Catalunya, de totes maneres, els ha tingut entretinguts una bona estona. Total per dir que no hi haurà autodeterminació i tornaran a posar al Codi Penal això del

referèndum il·legal. Això dona per pensar què era doncs el referèndum del 1r d'octubre 2017 si no és delictes.

Hem trobat a faltar els representants dels partits nacionalistes que han estat exclosos del debat. Han vulnerat el dret de rèplica i el dret a contestar totes les manifestacions interessadament anticatalanes que hem hagut d'escoltar sintonitzant el debat.

Amb aquest debat reduït a 5 a la Primera cadena de l'Estat, ha perdut la llibertat d'expressió i la mateixa democràcia. S'ha amagat al poble espanyol la possibilitat de conèixer directament i no per terceres vies esbiaixades el pensament i l'opinió dels polítics nacionalistes.

No han parlat del Brexit, ni del Kurdistan, ni de Hong Kong, ni del Tribunal Penal Internacional i les trafiques de José María Aznar amb en Bush i en Blair. Altra vegada esperen a veure si es poden fer amb Gibraltar contra els acords dels gibraltarenys i la voluntat del Regne Unit de la Gran Bretanya.

Tot sonava a pur tacticisme. Abans de començar els candidats s'han deixat fer una foto junts i s'han donat la mà, però com les bones famílies de cara a Nadal, no s'han repartit participacions de la loteria nacional.

Al debat hem trobat a faltar Cayetana Álvarez de Toledo que aquest dimarts plantava una carpa del PP a la Plaça Universitat de Barcelona, per provocar els estudiants en vaga acampats. No ho ha aconseguit. S'ha fet la foto i res més.

A la plaça Universitat hi cap tothom. Ara hi falten altres carpes per completar l'espectacle. Ara esperem a veure per on surt Ada Colau que també va a la llista dels Comuns per Barcelona.

Aquest debat era només per homes. Hi hem trobat a faltar Irene Montero i Inés Arrimadas. Però pels Comuns, Pablo Iglesias ha

estat excel·lent, intentant fer entendre als altres que a Espanya hi ha també una nació catalana i una nació que es diu País Basc.

Iglesias, com a bon intel·lectual, també ha parlat de diàleg per resoldre el conflicte polític amb Catalunya, mentre altres demanaven el 155 i aplicar la llei de seguretat nacional, la dissolució de l'autonomia catalana i l'empresonament de Torra per rebel·lió.

La veritat, han deixat més indecisos dels que ja hi havia. Molts partidaris de votar PP, C's i PSOE, després d'escoltar els seus caps de llista segur que s'ho repensaran.

Seria també interessant saber què pensen els components de les llistes que mai sentim parlar ni els coneixem donant conferències o publicant articles o llibres. VOX s'ha revelat com un autèntic grup intransigent quan de la unitat d'Espanya es parla. PP i C's estan arrengherats amb VOX, sens dubte.

Per Espanya una tragèdia que això passi. Per Catalunya, una mostra més de la impossibilitat que els polítics espanyols es comportin com a demòcrates i s'asseguin a parlar amb un poble amb clara identitat nacional que vol l'exercici del seu dret a l'autodeterminació.

Les perspectives del que passarà amb les eleccions generals del 10N no ofereixen millors expectatives, sobretot si VOX es fa amb un millor lloc a les Corts espanyoles. Som en temps de tots contra tots, on la intolerància és llei de govern mal vestida de democràcia.

Als catalans ens toca de nou persistir, cap claudicació i a Catalunya barrar el pas a la dreta espanyola i al socialisme que ha traït els principis de l'esquerra i va per lliure.